

Final- und konsekutive Nebensätze; quin- und quominus-Sätze

RHH §§ 234-239

NM §§ 524-539; 547-550; 551-554

1. nunc [...] te [...] exoremus necesse est, ut nobis explices, quicquid est istud, quod tu in dicendo potes (de orat. 1,133).
2. quod me hercule vereor, ne maiorem vim ad deterrendum habuerit quam ad cohortandum (de orat. 1,258).
3. Quis autem dubitet, quin belli duces ex hac una civitate praestantissimos paene innumerabilis [...] proferre possimus? (de orat. 1,7)
4. vis oratoris professioque ipsa bene dicendi hoc suscipere ac polliceri videtur, ut omni de re, quaecumque sit proposita, ornate ab eo copioseque dicatur (de orat. 1,21).
5. neque repugnabo, quo minus [...] omnia legant, omnia audiant (de orat. 1,256).